

Şeytanın Gör Dediklerini Taşlayan Yazar

Zeki Sarıhan tarafından yazıldı.
Cumartesi, 24 Ekim 2015 07:28 -

Edebiyat hayatımızda olduğu gibi gazetecilikte unutulmaz izleri olan Çetin Altan, 22 Ekim 2015 günü, çeşitli türlerde 50'nin üstünde yapıt, on binlerce makale bırakarak hayata veda etti.

Hukuk Fakültesini bitirdiği halde, 1940'lı yıllardan beri gazetecilik yapan ve hapiste bulunduğu yıllar dışında bu yılın başlarına kadar durmadan yazmış olan Çetin Altan, siyasi ve toplumsal birçok evreye tanıklık etti, bunlardan etkilendi ve bu devirlerde toplumu etkilemeye çalıştı.

Benim kuşağım Çetin Altan'ı, 1960'lı yıllarda Akşam gazetesindeki TAŞ köşesinden tanıdı. Bu gazetenin başka bir sayfasında "Şeytan'ın Gör Deddiği" başlığı altında kısa notlar da yazıyordu. Yazdıklarının içeriği gibi kullandığı bu iki köşe adı, onun yerleşik siyasi yargıları TAŞ'lamak için "şeytana" uyduğunu gösteriyor.

Halk hareketlerinin ve sosyalizmin yükseldiği yıllardı. Devrimciler en çok sıra ile Akşam'da Çetin Altan'ı, Cumhuriyet'te İlhan Selçuk'u ve gene Akşam'da İlhami Soysal'ı okumadan duramıyorduk. 1965'te TİP'ten milletvekili seçilen 15 kişiden biriydi. 1969'da partisinin iktidara geleceğini yazacak kadar umutluydu ve ateşliydi. Askerliğimi yaparken onun gelecekte askerlere savaşmanın değil, yaraların sarılmasının öğretilmesi dileğine yürekten katılıyordum. Kız kardeşime yazdığım mektupta öncelikle onun yazılarını okumasını öneriyor, hatta bazen bu yazıları keserek gönderiyordum. 1967'de İstanbul'a giderken Ankara'ya uğradığımızda ilk işimiz Akşam bürosuna uğrayarak kendisini sormak oldu. Gazete yazarlarının bütün gün gazete olacaklarını sanıyordum. Orada olmadığını görünce canım sıkılmıştı.

ÖNYARGILARI YIKMAK İÇİN

Çetin Altan, toplumun zihnine kazınan önyargıları yıkmak için uğraşıyordu. Bir paşa torunu olarak geldiği sınıfının çıkarlarını savunmak yerine bir aydın olarak sosyalizm aleyhinde yaygın ve beslenen ön yargıları yıkmayı tercih etti. Orak ve Çekiç'in işçilerle köylüleri temsil ettiğini yazınca soğuk savaşın yargıları iliklerine işlemiş sağ cemahta fırtınalar koptu. TBMM'nde Adalet Partililer onu dövdüler. 24 Şubat 1968'te bu olayı protesto etmek için Anayasa Mitingi yapıldı.

Ertesi gün defterime şunları yazdım:

“Dün Cumartesi, Anayasa mitingine gittik. Çok kalabalıktı. Gericiler sabotaj yaptı. Biz varmadan mikrofonları falan bozmuşlar, kabloları kesmişler. Dövüş kavga çıktı. Bugünkü gazeteler 50-100 kişinin yaralandığını yazıyor. İlk kez bir kavga görüyorum. Fakat bu bir ekmek kavgası değil, bir takım kavramların kavgası. Sosyalizm mi, milliyetçilik mi? Ne demek?..

Sonuçlar:

1.□□□□ Hareketler daha önceden iyice örgütlenmeli. Dağınıklık yenilgiye sebep oluyor.

2.□□□□ Devlet denen varlık, az uz güçlü değil. Onunla uğraşmak çok zor. Ben dün basbayağı korktum.

3.□□□□ En haklı davada karşıda aldatılmış ya da satın alınmış güçler bulunacak. Unutulmamalı.

4.□□□□ Kavga halktan uzak olunca meşruluğu su götürüyor. Bu kavgayı halk vermeli. Gecekonducuları indirmeli oraya.

Dün, o kargaşada pantolonumu tele yırttırdım. Yorgun argın döndük mitingden. Çünkü konuşmalar yapılamadı. Çetin Altan, İlhan Selçuk konuşmaya getirilmedi. Akşamleyin Kızılay'da falan karşı gösteriler devam etmiş.

Bozuk düzen.”

Özgeçmişinde birçok gazetede köşe yazarlığı yaptığı, çok partili hayatımızda Meclisçe dokunulmazlığı kaldırılan ilk milletvekili olduğu, hakkında 300 dava açıldığı. 3 tutuklama yaşadığı, iki mahkûmiyet aldığı ve iki yıl hapis yattığı yazılı.

Çetin Altan, halk hareketinin karşısına Atatürk'ü çıkarmak isteyenlerin iddialarını çürütmek için “Atatürk'ün Sosyal Görüşleri”ni yazdı. “*Türk aleminin en büyük düşmanı Komünizmdir, her görüldüğü yerde ezilmeli*” sözünün Münir Hayri Egeli tarafından Atatürk'ün el yazısı taklit edilerek uydurulduğunu ileri sürdü. El yazısının taklit olduğunu kanıtladı. Devrimcileri kendisine bağlayan emekçilerin iktidarı konusuna 1980'den sonra değinmedi. Bunun yerine demokrasi ve özgürlükler üzerinde durdu. Şeytanın dürtüleri doğrultusunda ezberleri bozmaya devam etti. Osmanlı hayranlığını ve kuru milliyetçi övünmeleri alaya aldı. Politikacıların sığılıklarını işledi. Uygarlık kervanında Türkiye'nin neden geri kaldığı üzerinde kalem oynattı. Milliyet'teki köşe yazılarında en çok tekrarladığı cümle “*Enseyi karartmayın*” idi.

“MÜCADELEDEN VAZGEÇMEYİN!”

15 Ocak 2015’te günkü Hürriyet Kelebek’te ınar Oskay’a verdiği röportajda Gezi olayları hakkında Şunları söylemiŐ:

“ok ŐaŐırtıcıydı. Söylediđim o yüzlerce yıllık baskının en büyük kırılma noktalarından biri oldu. Bir lidere ihtiyaç duymamak, kendine güvenmek, fikrini söylemek için ayağa kalkmak çok yeni ve mit verici geliŐmeler.”

“lkeyi pozitif anlamda etkiledi mi? Yoksa otoriterleŐmeyi mi tetikledi?” sorusuna ise Őu yanıtı vermiŐ:

“İkisi bir arada herhalde. Yeni bir itiraz biçimi olabileceğini gördü toplum. Sr-oban iliŐkisinin çok ciddi bir sarsıntı geçirdiği bir olaydı. Böyle bir geliŐme Türkiye’deki bütün yöneticileri korkutur. Buranın yöneticileri, tek kutsal fikrin kendilerine ait olmasını ister. Gezi o kutsallığa da bir isyandı. Sonuçları ilerde daha belirgin biçimde araŐtırılıp, ortaya çıkacak.”

İslam dünyasının durumu hakkında söyledikleri de Őöyle:

Şeytanın Gör Dediklerini Taşlayan Yazar

Zeki Sarıhan tarafından yazıldı.
Cumartesi, 24 Ekim 2015 07:28 -

“İslam âlemindeki köktendinciliğin panzehiri de İslam’ın içinden çıkacak, çıkabilirse... Bu aslında Müslümanlığın imtihanı. Şu anda Müslümanlık bir silahlı örgüt gibi görünmeye başladı. İslam bir din olarak varlığını sürdürüp gelişecek mi yoksa bir silahlı örgüt görüntüsü içinde mi kalacak, bunu Müslümanlar belirleyecek. Yeniden dinin bir felsefesi, bir özü olduğunu, tasavvufu keşfedebilirlerse, katillerle değil Yunus Emre’yle övünmeleri gerektiğini fark ederlerse, bu darboğazdan çıkarlar. “Cennet cennet dedikleri birkaç köşkle birkaç huri, isteyene ver sen anı, bana seni gerek seni” diyen Yunus Emre’yi İslam âleminin yeniden okuyup, değerlendirmesi gerekiyor. Zaten Yunus’un kıymetini anladıklarında Wolinski’ye de kıyamazlar. İslam’ı kim temsil edecek? Yunus Emre mi yoksa eli silahlı katiller mi?”

Son olarak, 25 Haziran 2015’te Cumhuriyet gazetesinde yayımlanan yazısında *“Artık anlaşılıyor ki ülkeme demokrasinin geldiğini görmeden ayrılacağım bu dünyadan. Torunlarıma bırakmayı hayal ettiğimiz ülke bu değildi. Gene de bir hayal kırıklığı yaşamıyorum. Menzil-i maksuda ulaşılmaya da çok yol aldık. Hayallerinizden, ümitlerinizden, mücadelenizden vazgeçmeyin!”* diyordu.

Türkiye halkı da zaten vazgeçmiyor. 1968’de Anayasa Mitinginde karşılaştığı tertibin yüzlerce kat şiddetlisi olan Ankara Garı önünde uğradığı katliama rağmen gelecekte umudunu asla kesmeden mücadele ediyor. (23 Ekim 2015)